



ת"ד 6912/06/15 - מדינת ישראל נגד שלום ארביב

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 6912-06-15 מדינת ישראל נ' ארביב
תיק חיצוני: 71821/2015

בפני	כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שלום ארביב

החלטה

כללי

בפני בקשה לחיוב המדינה בפיצויים והוצאות ההגנה בסך של 16,925 ש"ח.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לגרימת תאונת דרכים, התקיימו מס' דיונים באישום זה ובסופו של יום המבקש זוכה מהאישום. המבקש טען בבקשתו כי מלכתחילה לא היה מקום להאשימו ומשכך, ולאור זיכוי, עותר הוא לפסיקת פיצויים והוצאות לטובתו. התביעה השיבה וטענה כי אין מקום בנסיבות תיק זה לפסוק פיצויים או הוצאות על אף חזרתה מהאישום וזיכוי של הנאשם. תיק החקירה הועבר במלואו לבית המשפט לשם בחינת הבקשה.

הגשת כתב אישום

הבסיס הנורמטיבי לבקשה הינו סעיף 80(א) לחוק העונשין. הסעיף מונה שתי עילות חלופיות, האחת "לא היה יסוד להאשמה" והשניה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". החלופה הראשונה פורשה בפסיקת בית המשפט העליון כמצב בו כתב אישום הוגש ללא כל בסיס או על בסיס רעוע ביותר, ב - "חוסר תום לב, רשלנות חמורה ביותר או אי סבירות מהותית ובולטת" (ע"פ 5097/10). לא ניתן לומר כי כך היה הדבר בענייננו. מחומר החקירה אשר הועבר לעיוני עולה כי בוחני התנועה סברו, על פי ממצאים ממקום התאונה, כי התאונה נגרמה באשמת המבקש. בוחן התנועה אורן ברין אף נימק את דעתו בהתייחסותו לתמונה מס' 3 בלוח תצלומים מס' 2. הבוחן סבר כי ממיקומו הסופי של רכב המבקש עולה כי קודם לתאונה נסע המבקש בנתיב הנסיעה הנגדי, נתיב נסיעת המעורב, ומכאן נגזרת אשמתו. התביעה הסתמכה על קביעות אלו ובשל כך הגישה את האישום כנגד המבקש. מכל האמור עד כה עולה כי הגשת כתב האישום בנסיבות אלו איננה כרוכה ברשלנות חמורה או באי סבירות מהותית ובולטת.



החלטת התביעה שלא לסגור התיק בהמשך לפניית ב"כ המבקש

מעיון בתיק החקירה עולה ההשתלשלות העובדתית כדלקמן: הסנגור פנה בבקשה לסגירת התיק. בקשתו סורבה לנוכח הקביעות של בוחן התנועה של משטרת ישראל, ואולם נמסר כי אם תוצג חוות דעת מטעם ההגנה תישקל עמדת התביעה בשנית. התובעת אף ביקשה כי זו תועבר בהקדם וטרם מועד הדיון. הסנגור קיבל לידי חוות דעת ראשונית של מומחה מטעמו ולפיה אין למבקש אשמה והעביר בקשה ליחידת התביעות לסגירת התיק תוך צרוף חוות דעתו של המומחה. מעיון בחוות הדעת הראשונית עולה כי אין כל התייחסות ספציפית לקביעת הבוחן המשטרתי דלעיל, בדבר מיקום הרכבים לפני ההתנגשות, קביעה שעמדה בבסיס המלצתו להעמיד לדין את המבקש והחלטת התביעה להגיש כנגדו את כתב האישום. בנסיבות אלו אינני סבור כי ההחלטה להמשיך בהליך נגועה בחוסר סבירות מהותי.

ההתנהלות בדיונים

בדיון הראשון בתיק כפר הנאשם באשמה המיוחסת לו, והתיק נקבע להוכחות. לשיבת ההוכחות לא זמן העד המרכזי בתיק, הבוחן אורן ברין, והוברר כי שמו אף נשמט מכתב האישום. בדיון זה, השני בתיק, וטרם שנשמעו כל עדים בתיק, נחשף בית המשפט, בהסכמת הצדדים, לחומר הראיות. בית המשפט מסר את התרשמותו הראשונית ולפיה אין בחומר הראיות די להוכחת אשמתו של המבקש. התיק נקבע לתזכורת צדדים כאשר הנאשם היה פטור מהתייצבות לדיון זה. בדיון האמור, השלישי בתיק, הודיעה המאשימה כי חוזרת בה מכתב האישום ובשל כך הנאשם זוכה. בנסיבות אלו צודקת התביעה בהפנותה את בית המשפט לפסק דינו בית המשפט העליון בעניין "דבש" (ע"פ 4466/98) וזאת לנוכח העובדה כי המאשימה בחנה את עמדתה מחדש מייד לאחר הערות בית המשפט והחליטה לחזור בה מהאישום **ללא כל שיהוי וללא ישיבות סרק**. לפיכך יש לזקוף התנהלות זו לזכותה.

נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת הוצאות.

למרות כל האמור לעיל בית המשפט אינו משתחרר מהרושם כי בחינה מדוקדקת יותר של הראיות היתה יכולה להביא לתוצאה זו של ביטול האישום כנגד המבקש כבר בשלבים מוקדמים יותר. בסיכומי של יום בית המשפט חיווה את דעתו על בסיס חומר הראיות אשר היה מונח בתיק החקירה משלבין הראשונים והתביעה אכן חזרה בה מהאישום. מאחר ובמשפט פלילי עסקינן, וכל ספק צריך לבוא לטובת הנאשם או החשוד, על המאשימה וגורמי החקירה לשקול צעדיהם בזהירות המתבקשת לבל יגרמו נזקים מיותרים, כלכליים ואחרים. שקילה זו, במועד, היתה תורמת לצמצום נזקו של המבקש. בנסיבות אלו אני סבור כי יש לפצות את המבקש עבור חלק מנזקיו הכלכליים.

בסיכומי של הדבר ובאיזון השיקולים השונים שפורטו, ולנוכח העובדה כי המשיבה הודיעה אודות חזרתה מכתב האישום בשלבים ראשוניים יחסית של ההליך וטרם שנשמעו ראיות בתיק, אני מקבל את הבקשה בחלקה ופוסק ההוצאות לטובת המבקש בסך של 4000 ₪, אשר ישולמו תוך 60 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 2



מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.